

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14160

гр. София, 19.04.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ**

като разгледа докладваното от **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ** Гражданско дело № 20231110106288 по описа за 2023 година

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

гр. София, 19.04.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II Г. О., 156-ти състав в закрито заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВАСИЛ АЛЕКСАНДРОВ

като разгледа докладваното от съдия Васил Александров гр. д. № 6288/2023 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Подадена е искова молба от Н. М. Л. срещу „...“ АД, като се поддържа, че ищецът бил в трудово правоотношение с „...“ АД, което по силата на чл. 123а КТ било претърпяло субективно изменение във връзка със сключен договор за концесия, като ответника се явявал работодател, за длъжността „оператор, зареждане на гориво“. Поддържа, че с предизвестие от 11.11.2022 г., бил уведомен, че трудовото правоотношение се прекратявало на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 1 КТ, поради закриване на част от предприятието. Навежда доводи, че със Заповед № 368/11.11.2022 г., трудово правоотношение било прекратено считано от 12.12.2022 г. Излага съображения, че не били налице материалните предпоставки за прекратяването на трудовото правоотношение, тъй като от предприятието не била премахната никаква структура. Освен това сочи, че липсало дори вътрешно организационно преустройство, като трудовата функция не била отпаднала. Твърди, че трудовото правоотношение било прекратено от лице, което нямало работодателска власт. Поддържа, че от момента на уволнението бил останал без работа, поради което се дължало обезщетение в размер на 9000,00 лева за периода от 12.12.2022 г. до 12.06.2023 г., като сочи, че размера на последното брутно трудово възнаграждение за пълен отработен месец, предхождащ месеца на уволнението било в размер на 1500,00 лева. Прави доказателствени искания за приемане на писмени доказателствени средства, както и по реда на чл. 183 ГПК да се извърши констатация от трудовата книжка в о. с. з., както и за допускане изслушването на ССЧЕ по задачи формулирани в исковата молба, както и по реда на чл. 186 ГПК да се

изисква от трето лице договора за концесия, съответно по реда на чл. 190 ГПК да се задължи ответника да представи трудовото досие, както и допускане събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетел при режим на довеждане за изясняване на факти свързани с това, че работният процес протичал както преди процесното уволнение. Иска уволнението да бъде признато за незаконно и да бъде отменено, като и да бъде възстановен на длъжността преди уволнението, както и да бъде присъдена претендираната сума за обезщетение. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба, като се поддържа, че претенциите са процесуално допустими. Твърди, че действително е налице договор за концесия, като с оглед правилото на чл. 123а КТ, трудовите правоотношения със служители сред които бил и ищеца били запазени, поради което страните се намирали в трудово правоотношение за твърдяната длъжност. Инвокира доводи, че сектора в който бил разпределен и изпълнявал трудовите си функции ищеца, представлявал организационно обособено звено в структурата на дружеството, като с решение на управителния съвет от 09.11.2022 г., било прието, че сектора е закрит, поради което трудовите функции на всички служители били прекратени. Излага съображения, че с оглед на това е издадено процесното предизвестие и е издадена и уволнителната заповед. Твърди, че са налице предпоставките за извършване на уволнението на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 1 КТ, което аргументира подборно. Поддържа, че противно на твърдяното от ищеца, сектора като отделна обособена структурна единица бил закрит с оглед взетото решение от управителния съвет, което се установявало и от ангажирани доказателства. Навежда доводи, че дейностите извършвани от закрития сектор и преди това са се извършвали от други сектори, като същите продължавали да съществуват и след закриването на структурно обособената единица, като прави извод, че в тази насока е без значение дали дейността е продължавала да се извършва от други сектори или звена, или не. Развива съображения, че трудовото правоотношение е било прекратено от лице, което имало работодателска власт и е било надлежно овластено. Твърди, че тъй като иска за отмяна на уволнението бил неоснователен, то такъв се явявал и иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ. Поддържа, че претенцията по чл. 344, ал. 1, т. 3 е неоснователна и недоказана, тъй като била обусловена от претенцията по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, която била неоснователна. Прави възражение за прихващане в случай, че исковете са основателни с обезщетението по чл. 222, ал. 1 КТ за сумата в размер на 2381,78 лева. Прави доказателствени искания за приемането на писмени доказателствени средства, както допускането събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетел, при режим на довеждане за обстоятелства свързани с организацията на дейността на работа в секторите на работодателя. Иска отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

С оглед твърденията в исковата молба и отговора на искова молба, съдът намира следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с първоначални обективно, кумулативно съедини конститутивни искове и осъдителен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ и чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, във вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

Тежестта на доказване, тоест задължението за установяване законността на уволнението носи ответникът по настоящото дело, който следва да установи пълно и главно (арг. чл. 154, ал. 1 ГПК) материалните предпоставки на уволнителното основание.

Законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение на посоченото правно основание – „закриване на предприятието”, се обуславя от проявлението на следните обстоятелствата – **1)** да е прекратено съществуването на работодателя, от което следва и преустановяване на производствената му, административна или служебна работа; **2)** компетентен орган да е издал процесния уволнителен акт и **3)** предметът на дейност, с оглед на който то е създадено и за реализирането на който са сключени трудовите договори да не са преминали към друго предприятие, респ. да не е било налице субективно изменение

в трудовото правоотношение – по отношение на работодателя по смисъла на някое от основанията по чл. 123 КТ.

Основателността на така предявения иск за обезщетение за оставане без работа в следствие на незаконното уволнение е обусловена от основателността на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, като ищецът носи доказателствената тежест да установи пълно и главно, че е останал без работа за процесния период, съответно, че е работил на по-ниско платена работа, както и размерът на претенцията си, а ответникът носи доказателствената тежест да установи плащане на претендираното обезщетение.

С оглед на твърденията на страните, съдът намира, че между тях не се спори, поради което и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК следва да бъде отделено за безспорно: **1)** че страните са се намирали в трудово правоотношение за длъжността „оператор, зареждане на гориво“; **2)** че с Предизвестие от 11.11.2022 г. и Заповед № 368/11.11.2022 г. трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 1 КТ.

Съдът намира, че следва да допусне представените към исковата молба и отговора на искова молба писмени доказателства, тъй като същите са допустими, относими и необходими за разрешаването на правния спор.

Основателно е доказателственото искане на ищеца за допускане изслушването на ССЧЕ, тъй като доказателственото искане е допустимо, относимо и необходимо, като вещото лице следва да отговори на поставения в исковата молба въпрос. В случая са налице предпоставките на чл. 195, ал. 1 ГПК, поради което експертът следва да отговори и на служебно поставена от съда задача, а именно да посочи каква е структурата на трудовото възнаграждение по пера.

Допустимо, относимо и необходимо е искането на ищеца за извършване на констатация по реда на чл. 183 ГПК на трудовата книжка, като на същият следва да се предостави възможност да я представи в откритото съдебно заседание.

По отношение на доказателственото искане на ищеца по реда на чл. 186 ГПК – за изискване на концесионния договор, както и по реда на чл. 190 ГПК да се изиска от ответника трудовото досие на ищеца, съдът счита, че исканията са процесуално допустими, тъй като са своевременно направено. Въпреки това по отношение искането по чл. 186 ГПК, съдът счита, че същото е неотносимо към предмета на правния спор, а досежно трудовото правоотношение е не необходимо (предвид отделеното за безспорно), а в частта по чл. 190 ГПК е неотносимо и не необходимо. Следователно тези доказателствени искания трябва да бъдат оставени без уважение.

На следващо място, съдът намира, че следва да се произнесе по исканията за допускане изслушването на свидетелски показания в първото открито съдебно заседание, след като изслуша становището на страните и отдели спорното от безспорното – арг. чл. 143 ГПК.

С оглед направеното възражение от ответника за извършването на съдебно прихващане, съдът намира, че екцепцията за компенсация е извършена в срок, поради което е процесуална допустима, като следва да бъде приета за съвместно разглеждане.

Спорното материално право по чл. 222, ал. 1 КТ е обусловено от проявлението в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): **1)** наличие на валидно трудово правоотношение; **2)** трудовото правоотношение да е прекратено, поради съкращаване в щата; **3)** работникът или служителят да е останал без работа, съответно ако е постъпил на работа да установи разликата между получаваното трудово възнаграждение и по-ниския размер на получаваното възнаграждение при новия работодател; **4)** да е заплатено обезщетението.

Ответникът следва да установи първата, втората и четвъртата материална

предпоставка, а ищецът следва да установи третата материална предпоставка, респ. да установи пълно и главно, че е възстановил заплатеното ответника обезщетение.

Така мотивиран, Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на **15.05.2023 г. от 10,30 ч.**, за която дата и час страните да бъдат призовани, а на ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба с приложенията на ответника, като съдът им указва **най-късно** до първото по делото заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото!

ОБЯВЯВА ЗА БЕЗСПОРНО между страните на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, че: **1)** че страните са се намирали в трудово правоотношение за длъжността „оператор, зареждане на гориво“; **2)** че с Предизвестие от 11.11.2022 г. и Заповед № 368/11.11.2022 г. трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 1 КТ.

ДОПУСКА на основание чл. 312, ал. 1, т. 4 ГПК приложените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателствени средства.

ДОПУСКА изслушването на заключението съдебно-счетоводна експертиза по задачите поставени в исковата молба от ищеца и служебно формулираната задача от съда в мотивната част на настоящото определение, **при депозит 250,00 лева**, вносими от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо лице М. А. В., тел. ..., която да бъде уведомена да работи по поставени задачи.

УКАЗВА и ДАВА възможност на ищеца в откритото съдебно заседание да представи оригинал на трудовата книжка.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания на ищеца по реда на чл. 186 ГПК да бъде задължено трето лице да представи концесионен договор, както и по реда на чл. 190 ГПК да бъде задължен ответника да представи трудовото досие на ищеца.

ПРИЕМА за съвместно разглеждане възражение за прихващане срещу претенцията по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, във вр. чл. 225, ал. 1 КТ, със сумата от 2381,78 лева, представляващи обезщетение по чл. 222, ал. 1 КТ.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото!

НАСОЧВА СТРАНИТЕ КЪМ ПРОЦЕДУРА ПО МЕДИАЦИЯ.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>). Медиацията е платена услуга. Към Софийски градски съд действа Програма „Спогодби“, осигуряваща, за момента, безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват. Повече информация за Програма „Спогодби“ може да бъде получена всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от **Мариана Н.** - Съдебен координатор Програма "Спогодби" при Софийски районен съд тел. 02/8955 423; **Юлиана**

Шулева - Съдебен координатор Програма "Спогодби" при Софийски градски съд тел. 02/9219 413 в Съдебната палата – гр. София (вход откъм ул. „Позитано”), тел. 9219 413 или от **Мариана Н.** на тел. 8955423 и ел. адрес: spogodbi@src-bg.org, както и в Центъра за спогодби и медиация, който се намира в гр. София, бул. „Цар Борис III” №. 54, ет. 2, в сградата на Софийски районен съд. Подробности за Програма „Спогодби” включително и за естеството на процедурата могат да бъдат видени и на електронен адрес: <http://srs.justice.bg/srs/82-Програма%20%22Спогодби%22> .

УКАЗВА на страните, че при постигане на спогодба и в случай, че се нуждаят от съдействието на съда, за да бъде одобрена или се нуждаят от съдействие при организиране на срещата по медиация, следва да уведомят писмено чрез деловодството на състава, като посочат електронен адрес или телефон с оглед насрочване на заседанието за одобряване на спогодбата в максимално кратък срок.

УКАЗВА, че в случай, че ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца на основание чл. 238, ал. 2 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____